

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 382/2496

อัยการแพ่งโจทก์ นายสมัย คุณมัญจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 137, ม. 60.

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานเรียกหรือรับสินน้ำใจตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา 137 นั้น เพียงแต่เรียก หรือรับ หรือยอมว่ารับ อย่างหนึ่งอย่างใด ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ฉะนั้นการที่เจ้าพนักงานรถไฟเรียกเงินจากผู้ส่งของทางรถไฟ นอกเหนือไปจากค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย ผู้ส่งของโกรธ จึงไม่ส่งของนั้น แม้เจ้าพนักงานจะยังไม่ได้รับเงินเพราะผู้ส่งของไม่ยอมให้ นั้น เจ้าพนักงานรถไฟผู้นั้นก็มีความผิดตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา 137 แล้ว.คดีนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๓๖, ๑๓๗, ๑๓๘. จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๒๗ ให้จำคุก ๑ ปี. จำเลยอุทธรณ์, ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาสั่งรับฎีกาเฉพาะข้อกฎหมาย คือ การที่จำเลยเรียกร้องเอาเงินจากนายไข่ ๆ โกรธไม่ยอมส่งครั้ง จำเลยจึงไม่ได้รับเงินตามที่เรียกจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๓๗ หรือไม่. ศาลฎีกาเห็นว่า การที่จะเป็นความผิดตามก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๓๗ นั้น เพียงแต่เรียกหรือรับหรือยอมว่าจะรับ อย่างใดอย่างหนึ่ง ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ดังนั้นการที่จำเลยเรียกเงินจากนายไข่ แต่ไม่ได้รับเงิน โดยที่นายไข่โกรธ ไม่ยอมส่งของนั้น จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๑๓๗ แล้ว. คงพิพากษายืน.

องค์คณะ

ตุลย์ทัศน์ชนาณัติ · ธรรมบัณฑิต · นนทปัญญา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/382/2496>